

Пішун С.Г.,

*кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології
початкової освіти Глухівського національного педагогічного університету ім.*

О. Довженка

ВЗАЄМОДІЯ В МЕРЕЖІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО РЕСУРСУ ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ

На сучасному етапі соціального буття суспільства актуальним стає вивчення шляхів розвитку освітніх закладів як відкритих систем, які являють собою сукупність пов'язаних між собою освітніх компонентів, що постійно обмінюються з іншими соціальними системами інформацією, інтелектуальними здобутками, фінансовими потоками та матеріальним ресурсами. Сучасний ритм життя вимагає від учителя перманентного професійного вдосконалення, самовіддачі, творчого ставлення до роботи. Процес формування професійної готовності майбутнього вчителя музики до діяльності в школі вимагає вивчення змістовно-структурної характеристики його інноваційної діяльності.

В основі якісних показників учителя музики повинні бути, на наш погляд, найбільш професійно значущі, а саме: уміння «тримати» аудиторію; загальна освіченість; любов до дітей; захопленість музикою; гарне володіння інструментом, відповідна співоча підготовка; володіння інформаційно-комп'ютерними технологіями.

Не можна залишити поза увагою особистісно-професійні якості педагога-музиканта, без яких ефективна реалізація музично-педагогічної діяльності в школі неможлива. Маємо на увазі:

- музикальність як базис, що є стрижнем усієї діяльності, і професійні якості вчителя музики;
- персональну професійну позицію вчителя музики, що є запорукою індивідуального розуміння професійних проблем, ключових принципів і можливостей їх вирішення, гарантує творчий підхід до власної музично-педагогічної діяльності;
- професійне мислення, культуру викладання, самосвідомість.

Завалко К. інноваційну діяльність музиканта-педагога визначає як «складне інтегральне утворення, сукупність різних за цілями та характером видів дій та засобів, що відповідають основним етапам розвитку інноваційних процесів і спрямовані на створення та внесення педагогом змін до власної системи роботи в контексті модернізації мистецької освіти» [2, с. 15].

Підґрунтям музично-педагогічного мислення є проектування, аналіз та здійснення музично-освітнього процесу:

- емпатія особливо необхідна для вчителя музики, оскільки остання є найемоційнішим із мистецтв. Педагог, що не здатен відгукнутися на емоції, не може виховати в дітей усю множину людських чеснот, і, перш за все, духовність;

- музично-педагогічна інтуїція, що дає можливість передбачити тенденції саморозвитку, самоактуалізації особистості учня, зацікавленість музикою, допомагає його руху освітньою траєкторією й створює для цього умови;

- артистизм, але не надмірність. Він життєво необхідний. Потрібно лише відрізнити артистизм від бажання, будь-що зробити на дітей враження, виділитися серед оточуючих, ефектніше виглядати [3, с. 4];

На те, що мережева взаємодія сприяє розвитку інноваційного потенціалу вчителя, указують наступні ознаки:

- наявність цілі, що об'єднує зацікавлених учасників взаємодії у використанні спільних ресурсів для підготовки вчителів до вирішення завдань інноваційного розвитку системи освіти в умовах інформаційного суспільства;

- наявність безлічі веб-сайтів у мережі, представлених окремими вчителями та освітніми закладами і відповідно структурованими особливими зв'язками між ними, в основі яких – добровільне об'єднання можливостей, прийняття взаємної відповідальності й зобов'язань;

- розподілений характер мережі, що характеризується наявністю окремих учителів та освітніх установ як базових панелей мережі, що володіють достатніми як освітніми й матеріально-технічними ресурсами, так і експертно-кадровим потенціалом;

– відкритість мережі один для одного, що надає можливість участі суб'єктів мережевої взаємодії для формування та реалізації дорожніх карт підвищення кваліфікації, розробки методичного забезпечення, обговорення та розповсюдження досягнутих під час навчання результатів;

– переважним застосуванням «горизонтальної» взаємодії, що полягає в рівних можливостях учасників у процесі формування спільних рішень.

Під інноваційним потенціалом вчителя ми розуміємо сукупність соціокультурних і творчих характеристик його особистості, що виражаються в готовності до удосконалення педагогічної діяльності та наявності внутрішньої потреби. Інноваційний потенціал учителя передбачає бажання й можливість розвитку своїх інтересів та уявлень, пошук власних нетрадиційних рішень проблем, що виникають, сприйняття й творче втілення вже існуючих нестандартних підходів в освіті. Позитивну мотивацію педагога до інноваційної діяльності засвідчує задоволення таких його особистісних і професійних потреб, як створення і застосування нового, підвищення педагогічної майстерності, подолання професійних труднощів [1, с. 178–179].

Таким чином, фактично сутність процесу розвитку інноваційного потенціалу вчителя музики полягає в пошуку шляхів побудови індивідуальних освітніх траєкторій, що виникають у процесі здійснення інноваційної діяльності.

Список використаних джерел

1. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посібник / І. М. Дичківська. – К. : Академвидав, 2004. – 352 с.
2. Завалко К. В. Формування готовності майбутнього вчителя музики до інноваційної діяльності: автореферат дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.02 / К. В. Завалко; Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. – К., 2013. – 40 с.
3. Каменецкий С. Е. Актер ли педагог? / Каменецкий С.Е. // Наука и школа. – 2000. – № 5. – С.2-4.